

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 12. Circa Iubilæa ac indulgentias Regularibus, eorúmque Ecclesiis
concessas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

CAPVT XII.

Circà Iubilæa ac indulgentias Regularibus, eorumque Ecclesiis concessas.

229

Innumere fructus sunt Religiosis expressa indulgentia.

NUMERÆ ferè sunt indulgentia plenariæ, & non plenariæ Religiosis omnibus, eorumque Ecclesiis, Festis, benefactoribus, famulis, ac cognatis à Pontificibus concessæ. Lege Mendicantium compendium *ver. Indulgentia à folio 273. ad 311.* & Hieronym. Rodriguez *gg. Reg. resol. 77.* Sed cum ad præfatum numerum hæc accreuerint, ac de omnium illarum testimonio non ita dilucidè constaret. SS. D. N. Paulus V. anno 1606. per suam Bullam in formâ Brevis reuocauit omnes, & singulas indulgentias per Antecessores suos concessas omnibus Regularibus cuiuscumque instituti, & sexus, illæque annullauit, & loco earum alias de nouo concessit, priores non mediocriter limitando. Tenor huius reformationis, & nouæ concessionis habetur in constitutionibus Prædicatorum *cap. 30. fol. 379.* Lege nostrum Quintanaduen. *Apend. tr. ult. 4. dub. 1. num. 2.* Nonnullas difficultates enodabo.

PROBL. LVIII.

Religiosi facti Episcopi fruuntur, & non fruuntur suæ Religionis indulgentiis.

230

Fruuntur.

FRUUNTUR plane. Quia ipsi non solum Religiosi sunt ad tria vota substantialia quatenus Episcopali dignitati non obstant obligati; sed etiam debent obseruantias regulares ad mortale, vel veniale obligantes amplecti, dummodò Pontificio muneri non opponantur: licet pœnis, pro eorum transgressionibus positus non subiaceant. Sic ex D. Thoma Antoni. Syluest. Tabie. Turrecrem. Emanuel. Fuluio, & aliis Sanchez *tom. 2. sum. lib. 6. cap. 6. num. 18.* Igitur si Religionis oneribus subiacerent, debent & priuilegiis, ac gratiis potiri.

231

Non fruuntur.

Minimè fruuntur. Quia id prohibet Motus proprius Sixti IV. quem affert Eman. *tom. 2. gg. reg. 9. d. 10. art. 3.* Sixtus IV. statuit, ut si aliqui fratres Minores, aut Prædicatores obtinuerint habilitationem ad habenda beneficia Ecclesiastica, & quod interim, vel postquam eam habuerint, valeant residere in domibus dicti Ordinis, & ibidem camerare, ac vocem altissimi & passim in Capitulis generalibus, & priuilegiis eorum Fratrum, & Ordinum gaudere; quod si tales postquam aliquod beneficium pacifice adepti fuerint, aut pro Capellanis in aliquibus Ecclesiis deservire ceperint, concessionibus prædictis nequeant gaudere, aut aliis consimilibus Ordinem concernentibus nisi de Prælatorum consensu. Et addit Emanuel: Idem statuit de promotione ad Cathedralis, ac alias Dignitates Ecclesiasticas. Itaque Episcopus Religiosus suæ Religionis priuilegiis non gaudet, siquidem regulæ obseruantiam, in quoque Monastica discipline non subiecerit. Ità Mendos. *de priuilegiis ad instar Gloss. 3. n. 11.* & Sanch. citatus n. 33.

Ego autem non ita generaliter tenendum existimo, ut prima fert sententia: nec tam strictè, ut secunda nititur. In primis assero solum prohiberi in Sixti decreto, quod Minores, & Prædicatores ad dignitates Ecclesiasticas promotos priuilegiis sui Ordinis non fruuntur. Unde minimè ad aliorum Ordinum Regulares debet extendi; quia pœnalis lex, qualis est hæc prohibitio extendi non debet ad alios casus, vel personas præter assignatas, etiam si inter hæc, & alias similitudo rationis inueniatur. Deinde putarim, Minoribus, ac Prædicatoribus factis Episcopis concedi posse à Prælati suæ Religionis, ut præfatis priuilegiis & indultis valeant: quod innuit Sixtus, dum ait: *Gaudere non posse priuilegiis, nisi de Prælatorum consensu.* Igitur indulgentias omnes Regularibus in generali concessas, si hæc non petant lucrantes viuentes, intra claustra, huiusmodi Episcopos etiam Minorum & Prædicatorum (de aliis enim non dubito) frui existimo; quia non est credibile, eos illis velle priuare Religionum Prælatos. Nec æquum est, ut qui Pontifici obediendo perfectiorem in statu, tot spiritualibus diuitiis ab ipso Pontifice priuentur. Itaque me auctore, sufficit, ut lucentur indulgentias, Prælatos Religionum apertè non contradicere; dum enim non contradicunt, supponuntur annuere.

232

Quid sentiam, expone.

PROBL. LIX.

Apostata, ac Fugitiui à Religione fruuntur, & non fruuntur Iubilæis, & indulgentiis in Defunctorum gratiam expensis.

SIC, Apostatas eo ipso, quod Religionem deserant cum animo ad eam non reuertendi, nec ad alium Ordinem transeundi, priuari Iubilæorum, ac indulgentiarum priuilegiis: cum velut separatam ab Ordine membrum à Pontifice reputentur. Assero sine cunctatione, Fugitiuos, eos scilicet, qui à Monasterio recedunt absque Superiorum licentiâ, etiam indultis esse priuatos: cum video, hos, eorumque receptores, & retores non secus ac apostatas, eorumque receptores, & auxiliares esse excommunicatos ab Innocentio, Clemente, & Sixto IV.

233

Nonnulla sapientia.

Ad quæstionem autem voco, num hi Apostata ac Fugitiui fruuntur Iubilæis, & indulgentiis in defunctorum auxilium expensis? Non fruuntur. Quia illa pro defunctis applicatio supponit applicantis ad fruendum hoc indulto aptitudinem. Ergo si aptus non est ad fruendum priuilegio, quomodo poterit id animabus Purgatorii applicare nemo enim dat, quod non habet. Collegi ex Sanch. *l. 6. sum. c. 8. n. 34.* ac Hieron. Rodrig. *gg. Regul. res. 11. n. 29.*

234

Non fruuntur Iubilæis pro defunctis.

Fruuntur quidem. Quia huiusmodi Iubilæa, & indulgentia pro animabus Purgatorii applicanda potius illius quàm Apostatis, ac Fugitiuis, per eorum tamen diligencias conceduntur. Nec congruum est, ut defunctorum animæ puniantur hac pœnâ, scilicet indulgentiarum, ac suffragiorum carentia, ex Apostatarum, ac Fugitiuorum delicto, contra illud Ezech. 18. *Animam, quæ peccauerit, ipsa morietur.* Quod refertur in cap. *Iam itaque 1. q. 4.* Quam mentem Quintanad. *Apend. tr. 4. dub. 7.* innuit esse probabilem.

235

Fruuntur.

Equidem

Sectio II. De Iubilæo Problemata. 27

236 Equidem existimo, Apostatam, & fugitiuum habere ab eo tempore, quo respuerit, & intentionem habuerit ad Religionem remeandi, posse, si in gratia sit saltem per contritionis Actum, lucrari omnes Religionis indulgentias viuis concessas: & etiam si in peccato mortali sit, dum hunc animum redeundi habeat, posse lucrari omnes, quas pro Animabus Purgatorii possunt reliqui sue Religionis alumni. Si autem redeundi non habeat animum omnino cum tanquam membrum putridum ab spe lucrandi pro defunctis Iubilæa excluderim.

PROBL. LX.

Inter Regulares diuersi Ordinis eorumque Ecclesiis datur, & non datur tam arcta circa Iubilæa communicatio, ut si una Religio fruatur quinque, verbi gratia, Iubilæis pro quinque Sanctorum Solemnis, totidem alia Religiones Mendicantes ad similem Diuorum numerum potiri existimantur.

237 Sppono ex tom. vltimo. de triplici Statu, quem Deo auspice edam in lucem dari communicationem privilegiorum inter Religiones Mendicantes, quod constat ex pluribus Bullis & indultis Sixti Quarti, Innocentij Octauij, Alexandri Sexti, Iulij Secundi, Leonis Decimi, Clementis Septimi, Eugenij Quarti, Gregorij Noni, Pij Secundi, & Quinti quæ videri possunt in compendio Mendicantium V. Communicatio, apud Eman. tom. 1. q. 55. Porro ex Bullâ Leonis Decimi difficultas insurgit, an Iubilæa omnia, quæ à Pontifice conceduntur visitantibus Ecclesiam alicuius Ordinis in aliquo die, visitantes diuersæ Religionis Ecclesiam in die alterius Diui illius Religionis possint obtinere?

238 Profecto cum in Festis D. Francisci, Antonij, Ludouici, Bonaventuræ, Bernardini, Didaci, ac Claræ v. gr. aliquam Ecclesiam Ordinis Minorum inuiscentes Iubilæum assequuntur: eadem meret indulgentia videretur concedi visitantibus Ecclesiam Prædicatorum in festiuitatibus S. S. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, Catherinæ Senensis, & Hyacinthi. Quia sic in Bullâ Leonis Decimi præscribitur anno 1519. expensa. Ita Rodrig. vtriusque Emanuel sequitur Hieronymus q. regul. resol. 116. n. 52. fatus: *Unde Indulgentia plenaria concessa à Sixto V. visitantibus Ecclesias Fratrum Minorum in Festis suorum Sanctorum: eadem censetur concessa pro Ecclesiis, Prædicatorum in Festis suorum Sanctorum, & e contra.*

239 Minime concessa est Indulgentia visitantibus Ecclesiam Prædicatorum in Festis suorum Diuorum, quæ concessa fuit visitantibus Ecclesiam Minorum in suorum Sanctorum Solemnis. Quia illa Bullâ expeditio à praxi omnino abhorret, & eam impugnat consuetudo, secundum quam privilegia esse interpretanda communis fert Doctorum sententia: Si quidem ea declarat, quando lex obligat, vel non obligat. Miranda sic tom. 2. questio. 44. artic. 4. cum D. Thoma 2. 2. q. 97. art. 3. & q. 186. art. 9. Escob. & Mend. Theol. Moral. T. III.

Admiserim, posse Religiosos Mendicantes in die, verbi gratia, D. Francisci suâ in Ecclesiâ Iubilæum illius Diui lucrari, nec esse necessariam Ecclesiæ D. Francisci visitationem. Sed primæ sententiæ doctrinam nullatenus admittendam esse reor. Quia vnquam cogitauit, quod vi Iubilæi concessi die D. Hyacinthi in Ordine Prædicatorum, lucrentur idem Iubilæum fideles inuiscentes Ecclesiam Minorum in die D. Bonaventuræ; & D. Xauier in Societate nostrâ; & sancti Nicolai de Tolentino in D. Augustini Ordine; & sic in aliis. Quoniam modo apranda est ista commutatio, si pro Sanctis Confessoribus concessa quinque Iubilæa sint vni Ordini, & septem Confessores celebrentur in alio. Cur duo ex his priuandi sint Iubilæis illis? & cur porius hic, quàm ille Diuus Iubilæo carebit? Audebis tunc proprio arbitrio hos Sanctos, ad hos dies potius, quàm illos pro Iubilæum lucracione eligere? Præterea cum hæc omnia Iubilæa ad tempus concedantur, debent eo ipso, quod tempus Iubilæi pro D. Francisco concessum finitur, finiri omnium Patriarcharum Iubilæa, ni aliunde ea concessa habeantur. Ergo Auctoritatem venia futilem esse prioris sententiæ probabilitatem existimo.

PROBL. LXI.

Regulares possunt, & non possunt sine Cruciatâ Bullâ lucrari Iubilæa pro suis Ecclesiis, concessa.

241 S Vnt Iubilæa, & indulgentiæ concessæ pro Monasteriis, & Ecclesiis Regularium, seu quas in illis lucrantur omnes fideles. Hoc rum Ecclesias in die suorum Fundatorum, aut Titularium, in Festiuitatibus Christi, Deiparæ, & aliorum Sanctorum visitantes. Quæ quidem Iubilæa lucrari Religiosi non possunt sine Cruciatâ Bullâ. Quia in ea præcauetur, ne Religiosi possint lucrari nisi eas indulgentias, quæ Ordinum Mendicantium Superioribus, quo ad eorum Fratres concessæ sunt. At non sunt concessa Iubilæa, quæ in eorum Ecclesiis fideles lucrantur: Ergo hæc non valent sine Cruciatâ obtinere, sic aliquis scrupulosus Bullâ trutinatur.

242 Possunt etiam in Hispaniæ Regnis Religiosi sine Bullâ Cruciatâ huiusmodi Iubilæa lucrari. Quia licet in Bullâ suspensio hæc de Monasteriis dicatur, intelligendum est de indulgentiis concessis sæcularibus eorum Ecclesiam visitantibus, non de ipsius Religiosis. Ludouici de la Cruz d. 1. cap. 9. dub. 1. n. 9. verba expono. *Multa Saluanticenses doctissimi per Ioannem à Cruce Epir. lib. 1. cap. 6. dub. 1. concl. 5. relati, asseruerunt, quod quando Bulla post suspensionem omnium indulgentiarum, gratiarum, & facultatum excipit concessa Superioribus Mendicantium, quoad suos Religiosos, exceptio ista intelligitur respectu indulgentiarum dumtaxat: & videtur deduci ex contextu, dum dicitur, quoad suos subditos. Id enim de indulgentiis potius verificari debet, nempe de indulgentiâ plenariâ concessa visitantibus Ecclesias nostri Ordinis in præcipuis eiusdem Festiuitatibus, quæ quoad sæculares suspenduntur, non verò quoad Religiosos. Consonat Miranda Mann. q. 45. art. 7.*

C 2 Lon

28 Theologiae Moralis Lib. XIX.

243 Longè ego probabiliorem hanc sententiam existimo, iustèque ab hisce Doctoribus Bullæ clausulam ita fauorabiliter explicari.

PROBL. LXII.

Religiosi in Hispania Regnis valent, & non valent lucrari Iubilæa & indulgentias vniuersis Christi fidelibus in generali concessas, sine Cruciatâ.

244 **N**on valent Religiosi sine Cruciatâ lucrari omnia Iubilæa, & Indulgentias concessas omnibus fidelibus, v.gr. in Granis, Imaginibus, & quæ conceduntur recitantibus Placerium, Circulum Virginæ, Horas Canonicas, Officium Beatæ Mariæ, & alias preces: Communicantibus, celebrantibus, ieiunantibus, vel alia pia opera certis diebus exercentibus: & his similia. Quia videtur Bulla omnia hæc præcauere, dum ait: *Præ suspendere possit* (Commissarius) dicto biennio durante omnes similes aut dissimiles indulgentias, aut facultates ab eodem sanctissimo Domino Nostro (Pio Quinto) & Sede Apostolica, vel eius auctoritate quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, & in fauorem fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, vniuersitatibus, Hospitalibus, piis locis, Confraternitatibus, & singulis personis in dictis Regnis concessas, &c. Et quia sequeretur, nullam indulgentiam, suspendi per Bullam quod ad Regulares, omnesque sine illa posse eos obtinere perinde ac si Bullam accepissent; & ut lucrantur omnes, qui eam accipiunt. Sic viri docti, quorum opinio ratione factis probabili niti nonnullus à me consultus iudicauit.

245 **V**alent Religiosi sine Bullâ præfatas lucrari indulgentias, & Iubilæa. Quia huiusmodi indulgentiæ non conceduntur singularibus personis, sed toti populo Christiano; nec Monasteriis, Ecclesiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, aut aliis piis locis quibuscumque: sed cunctis fidelibus Christianis: & consequenter non sunt de numero gratiarum, quæ in Bullâ conceduntur. Et quia cum Bulla loquatur cum fidelibus in Hispaniarum Regno existentibus, pro ut in illo existentibus, non pro ut fideles sunt: (nam aliter omnes aliorum Regnorum incolas comprehenderet) nequit suspendere indulgentias, quæ illis ut fidelibus ut sic, competunt. Ita Ludouicus de la Cruz d. 1. cap. 9. dub. 1. num. 13. Quintanad. Apend. r. 4. dub. 12. & 2.

246 **I**dem asserendum mihi censet. Nam concessum vniuersis non suspenditur suspensione particularium; sed suspensio, quæ fit à Commisso est concessio particularium: ut patet hisce verbis: *Suspendimus quales quæramus gratias & Indulgentias concessas à totis, & qualesque Ecclesiis, & Monasteriis, & Hospitalibus, Confraternitatibus, & locis piis, & personis particularibus.* Ergo non suspenduntur indulgentiæ concessæ vniuersis fidelibus in generali, ut sunt indulgentiæ Granorum, Imaginum, &c. Fauet hanc sententiæ responsum, quod Ludouicus de la Cruz citatus nu-

mero 14. refert missum fuisse à Cardinali Pacheco Burgensem Archiepiscopum asserentem, non esse ex mente Pontificis reuocare, vel suspendere per Bullam dictas Indulgentias. Nec ex his sequitur, Regulares ad nullas indulgentias lucrandas Bullâ indigere. Nam si aliquibus Religiosis, aut particularibus personis in Hispania existentibus aliqua à Pontifice indulgentiæ concedantur, illis sine Bullâ non fruuntur. Nec Iubilæa, & indulgentias concessas secularibus, & secularium Hospitalibus, Ecclesiis, Confraternitatibus, Altaribus, ac piis locis Hispaniæ poterunt Regulares sine Cruciatâ adipisci. Nec Iubilæa concessa pro solemnitatibus Ecclesiarum secularium. Nec indulgentias singulares fumentibus ipsam Bullam concessas.

PROBL. LXIII.

Omnes vtriusque sexus Regulares possunt, & non possunt in suis Ecclesiis lucrari omnia Iubilæa, & indulgentias concessas pro omnibus Christiani Orbis Ecclesiis, locis, & stationibus.

247 **P**ossunt quidem. Quia Sixtus Quartus Fratribus Minoribus obseruantia, & Monialibus Sanctæ Clara, atque Tertiariis vtriusque sexus, & seruitoribus Fratrum, & seruicibus Monialium in Ecclesiâ exteriori, vel ubi quæstando extiterint, indulgentiam Sanctæ Mariæ de Angelis, atque quascumque alias indulgentias generales tam plenarias, quam non plenarias alme Urbis, dicendo quinque Pater noster cum totidem Ave Maria in suis Ecclesiis, ac si visitarent loca personaliter, ubi sunt istæ indulgentiæ diebus suis, concessit. Sic Hieronymus Rodriguez resol. 77. numero 47. Emanuel. tom. 1. quæst. 58. art. 3. Qui quidem tom. 2. quæst. 87. art. 7. Similia alia indulta Leonis Decimi asserit quodam indulgentias stationum Urbis Hierosolymæ, & D. Iacobi: concessamque esse ab Urbano Octauo huiusmodi indulgentiarum lucrationem citatus Hieron. Rodriguez testatur.

248 **M**inimè possunt. Quia Paulus Quintus per suam Bullam anni 1606. reuocauit omnes, & singulas indulgentias per antecessores suos concessas quibuscumque Regularibus ac Monialibus, cuiusvis Ordinis: Ergo iam non possunt, hi præfatas indulgentias pro aliis locis concessas, propriam Ecclesiam visitando lucrari.

249 **P**rimæ sententiæ adhæreo, rationem secundæ infirmans. Quia in præfatis multis non conceduntur Regularibus indulgentiæ, sed facultas ad lucrandum iam concessas secularibus, seu omnibus Christiani Orbis fidelibus: nè scilicet Regularibus necessarium sit, ad Ecclesias, & pia loca accedere, ac ea visitare, quibus sunt concessæ; sed satis sit, ut loco harum Ecclesiarum propriam inuisant. In Bullâ autem Paulus Quintus solum indulgentias Religiosis directè, ac principaliter concessas reuo-

Sectio II. De Iubilæo, Problemata. 29

reuoat; non autem indulgentias sæcularibus concessas; nec priuilegia, & indulta Religiosis concessa suæ circa indulgentias, siue circa alia.

PROBL. LXIX.

Iubilæum Sanctæ Mariæ, de Angelis, seu de Portiuncula possunt, & non possunt fideles lucrari in Ecclesiis Monialium D. Francisci Regulam profitentium licet sub Ordinariorum non Regularium regimine viuunt.

250
Non possunt fideles in huiusmodi Ecclesiis hoc Iubilæum obtinere. Quia expressè plura Pontifici indulta afferunt, se concedere, & communicare facultates, indulgentias, & alia priuilegia Fratrum Minorum, & aliorum Ordinum Monialibus Tertiaris seu Tertij Ordinis nuncupatis de Pœnitentiâ, quæ sub eorundem Fratrum obedientiâ, ac regimine viuunt. Sic Sixtus Quartus in Bulla aurea anni 1477. & in alia anni 1478. Bonifacius Octauus ut refertur in Monument. Ordinis fol. 32. Gregorius Decimustertius in ea, quæ incipit, *Ex benigna*. anno 1515, qui non solum omnia priuilegia Fratrum; sed hanc in particulari indulgentiam de Portiuncula lucranda concedit Monialibus Tertij Ordinis, quæ sub Fratrum regimine viuunt; Ergo si non sub hoc, sed sub Ordinariorum obedientiâ viuunt, hoc priuilegio, & aliis minimè perfruuntur. Sic Hieronym. Rodrig. *quæst. regul. q. 137. num. 10.* Ludou. de Miranda in *Reg. Tertiarior. c. 11. & alij.*

351
Fideles possunt Iubilæum hoc lucrari in Ecclesiis Monialium, quæ Regulam D. Francisci profitentur, licet non sint sub Fratrum, sed sub Ordinariorum obedientiâ. Quia Sixtus IV. ad omnes Ecclesias Ordinis Seraphici Patris sine ulla exceptione hoc Iubilæum extendit; ergo & extendit ad Ecclesias harum Monialium, cum hæc & harum Monasteria nominentur, & sint D. Francisci. Illum enim in Ecclesiasticis ritibus, & disciplina Religiosa, ut Patriarcham recognoscunt: & idcirco Franciscanæ Moniales appellantur, sicut Augustinianæ, ac Benedictinæ, quæ Regulam D. Augustini, & Benedicti sequuntur, licet non degant sub Eremitarum, & Monachorum huius instituti obedientiâ: Ità Emanuel *tom. 1. qq. regul. q. 58. a. 3.* Monument. Ordinis fol. mibi 68. *concess. 123. & fol. 96. concess. 333.*

252
Admisit verum esse, quod Pontifices in Bullis relatis pro primâ sententiâ, concesserunt priuilegia, facultates, & indulta Fratrum Minorum, Prædicatorum, & aliorum Ordinum Monialibus sub obedientiâ eorum degentibus. Sed assero, eorundem Pontifices, & alios in Bullis aliis sine hac limitatione, aut conditione absoluit concessisse hanc communicationem omnibus Monasteriis eiusdem Regule: quidquid sit, nunc degant, vel non sub Fratrum regimine; Testor Clement. VII. in Bullâ incipiente, *Dum fructus vberis*. anno 1525. factum: Ipsosque Fratres & Moniales (Ordinis Minorum S. Clare ac Tertij de Pœnitentiâ nuncupato.) Sorores, personas, Monasteria, domos, Eccles. & Mend. Theol. Moral. T. III.

Ecclesias, & alia loca eiusmodi, omnibus, & singulis priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, peccatorum remissionibus, & gratiis, quibusvis Congregationibus dictorum Ordinum, aliorumque Ordinum Mendicantium quomodolibet concessis, & concedendis: nec non etiam, quibuscumque facultatibus, & gratiis suæ professioni non contrariis Regulari obseruantia, alijs Ordinibus quibuscumque non Mendicantibus quomodolibet concessis, & concedendis uti, frui, atque gaudere debere in omnibus, & per omnia, ac si generaliter concessa fuissent. Afferitur ab Emanuele fol. 317. & fol. 50. alia afferitur Bonifacij Octauus quæ incipit, *In sum Sedis*. Cum ergo hæc & similia indulta extent, & à nullo Pontificum sint in speciali reuocata: non debent reuocata censeri; quia necessaria erat specifica priuilegiorum horum reuocatio de verbo ad verbum, ut ex Doctoribus docet Bonac. *de priuileg. d. 1. q. 3. punc. 8. §. 323.*

CAPVT XIII.

Circa Iubilæum Missionum Societatis IESV.

253
De Iubilæo Missionum nonnulla præmittitur.
Hoc Iubilæum conceditur omnibus Societatis Sacerdotibus non solum solemniter professis trium, vel quatuor votorum; Sed etiam spiritualibus Coadiutoribus, qui gradum certum & specialem in Societate obtinent, & ad spiritualia in proximorum salutem exercitia destinantur. sic Bulla Pauli Tertij, quæ incipit, *Exponi nobis* & Iulij Tertij quæ incipit, *Exposcit debitum*. & Gregorij Decimiertij, *Ascendente Domino*. Imò conceditur etiam omnibus alijs, qui post biennium vota Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ emisere: cum hi iuxta Apostolica indulta veri Religiosi sint. Conceditur similiter Sacerdotibus Nouitijs Societatis (etiam si tria vota, quæ deuotionis gratia ad primum probationis annum emittere assolent non emisere) si mittantur, ut mitti possunt: apud enim sunt ad omnia Missionum ministeria exercendum. Quia in fauorabilibus Nouitij sub Religiosorum nomine veniunt. *cap. Religio, §. quamvis*: illisque omnia Iubilæa, & indulgentiæ alijs Religiosis professis concessæ conceduntur. Imò Coadiutores temporales Missionum mitti possunt ad ministeria. Quia Pontifex Societatis IESV Religiosos mittendos esse, illisque Iubilæum concedi decernit. Ait enim: *Omnibus, & singulis d. Religionis Religiosis mittendis*: non specificando Sacerdotes aut sacris, aut minoribus initiatos. Porro Coadiutores possunt alijs Sacerdotibus ex Societate associati, quibus Pœnitentiæ, & Eucharistiæ administratio, ac prædicationis munus incumbat. Hi autem exercere possunt plura alia ministeria Missionum propria, qualia sunt, quæ in Regula 11. & 12. Missionum assignantur. Exercentiorum spiritualium traditio, dissidentium reconciliatio, Christianæ doctrinæ ad pueros, ac alios rudis publica declaratio. Corporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia, permittent, & vires patientur incumbere poterunt.

ESCOBAR
Theol. Moral.
Tom. II. IV.
F. IV.